

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferfeckého a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **KSP Computer & Services, s.r.o.**, IČO 278 75 849
sídlem Havlíčkova 1680/13, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Jakubem Hlínou, LL.M.
sídlem Havlíčkova 1680/13, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který má spočívat v zadržování úroku z nesprávně stanovené daně

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Zdejšímu soudu byla dne 22. 10. 2025 doručena žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, kterou žalobkyně brojila proti zadržování úroku z nesprávně stanovené daně za období od 6. 2. 2023 do 30. 4. 2025.
2. Nesprávně stanovená daň dle ní vychází z celkem 17 dodatečných platebních výměrů z 21. 12. 2022 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec až prosinec 2018, únor a březen 2019, květen až prosinec 2019 a leden 2020. Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, která žalovaný sedmnácti rozhodnutími z 28. 3. 2023 zamítl pro opožděnost a odvolací řízení zastavil. Proti těmto rozhodnutím se žalobkyně opět odvolala. Odvolací finanční ředitelství (OFŘ) rozhodnutím z 19. 3. 2024 odvolání zamítlo a rozhodnutí žalovaného potvrdilo. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl zdejší soud, nicméně Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem z 28. 4. 2025, č. j. 4 Afs 217/2024 - 59, rozsudek zdejšího soudu i rozhodnutí OFŘ zrušil s tím, že dodatečné platební výměry nebyly žalobkyni doručeny v souladu se zákonem (řešil otázku zastoupení žalobkyně). Posléze byla zrušena rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání pro opožděnost, odvolání bylo vyhověno a bylo přistoupeno k meritornímu posouzení odvolání.
3. V mezidobí ovšem žalobkyně stanovenou daň uhradila. Poté, co dodatečné platební výměry pozbyly právní moci a předepsaná daň se stala daní nesprávně stanovenou, požádala žalovaného o výplatu úroku z nesprávně stanovené daně podle § 254 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (daňový řád). Žalovaný jí dne 2. 7. 2025 sdělením č. j. 5681159/25/2001-52525-111013 informoval, že celá věc se nachází v nalézací fázi, proto neeviduje úrok z nesprávně stanovené daně. Žalobkyně podala námitku, o níž žalovaný rozhodl dle § 159 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

daňového řádu tak, že jí zamítl (ztotožnil se s tím, že pokud stále probíhá nalézací řízení, nemohla být daň nesprávně stanovena). Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno 26. 8. 2025.

4. Žalobkyně s postojem žalovaného nesouhlasí a brání se zásahovou žalobou. Vychází z toho, že nárok na úrok vzniká ze zákona, daňový řád neupravuje žádné formalizované řízení ani vydání konstitutivního rozhodnutí – žalovaný by měl k vyplacení úroku přistoupit z úřední povinnosti. Postup žalovaného, který dle ní zadržuje úrok z nesprávně stanovené daně, proto označila za nezákonný zásah a domáhá se, aby soud tuto skutečnost deklaroval a aby žalovanému uložil požadovaný úrok vyplatit.
5. Soud má ovšem za to, že se v tomto případě žalobkyně nemůže ochrany svých práv domáhat cestou zásahové žaloby, nýbrž prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí. Jinými slovy má za to, že žalobkyně zvolila nesprávný žalobní typ. O tom žalobkyni též usnesením z 5. 11. 2025 poučil a vyzval ji k úpravě žaloby tak, aby odpovídala správnému žalobnímu typu.
6. Žalobkyně reagovala podáním z 18. 11. 2025. Zdůraznila, že nesouhlasí s názorem soudu, že se má (může) svých práv domáhat žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Rozhodnutí o námitce ani sdělení správce daně nenaplňují materiální znaky rozhodnutí, neboť nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva či povinnosti; sdělení správce daně mělo jen informativní povahu. Právo na úrok z nesprávně stanovené daně vzniká přímo ze zákona a není předmětem konstitutivního správního aktu. Postup správce daně proto nelze považovat za „zprocesněný“. Navrhla proto, aby soud meritorně rozhodl o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, jak původně požadovala.
7. Soud na svých závěrech setrval, pročť nelze považovat žalobu za projednatelnou.
8. Ač má žalobkyně nadále pravdu, že se ve věci úroku z nesprávně stanovené daně nevede žádné formalizované řízení a nárok na takový úrok vzniká ze zákona, ve věci bylo vydáno rozhodnutí o námitce žalobkyně. Tím byl celý postup „zprocesněn“. Žalobkyně měla brojit proti rozhodnutí o námitce (proti němuž již ve vztahu k nyní řešenému úroku, oproti dřívějšímu úroku z neoprávněného jednání správce daně, neupravuje daňový řád možnost podání odvolání).
9. Žalobkyně tento závěr soudu zpochybňuje argumentem, že rozhodnutí o námitce v tomto případě nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva a povinnosti ve smyslu § 65 s. ř. s. Podle ní nejde o konstitutivní rozhodnutí. Soud v první řadě žalobkyni upozorňuje na skutečnost, že rozhodnutími dle § 65 s. ř. s. nejsou toliko konstitutivní rozhodnutí, ale i rozhodnutí deklaratorní povahy (arg. *závazné určení*).
10. Dále žalobkyně namítá, že dle judikatury NSS lze námitku podat např. proti vyrozumění o výši nedoplatku či potvrzení o stavu osobního daňového účtu. Nicméně rozhodnutí o takové námitce není rozhodnutím dle § 65 s. ř. s., byť má daňový subjekt samozřejmě právo na to být informován. K tomu zdůrazňuje, že sdělení žalovaného z 2. 7. 2025 mělo pouze informativní charakter s tím, že žalobkyně byla toliko informována, že na jejím osobním daňovém účtu neeviduje úrok z nesprávně stanovené daně.
11. Rovněž argument, že rozhodnutí o námitce není vždy rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., soud nezpochybňuje, ostatně to ani dříve netvrdil (hovořil o tom, že jím je *zásadně*). Bude záležet na tom, proti jakému úkonu správce daně námitka směřovala (viz i žalobkyni cit. rozsudek NSS z 19. 7. 2023, č. j. 9 Afs 86/2023 - 37). Proto se ostatně soud již v usnesení z 5. 11. 2025 zaměřil na judikaturní závěry ohledně úroku z nesprávně stanovené daně (dříve

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

úroku z neoprávněného jednání správce daně). Tyto závěry přitom žalobkyně explicitně nerozporuje, nepoukazuje na jediné rozhodnutí NSS či Ústavního soudu, které by snad pohled soudu popíralo. Žalobkyní zmiňovaná judikatura na nyní řešenou situaci přímo nedopadá. Obecné poukazy na to, že úrok z nesprávně stanovené daně (neoprávněného jednání správce daně) vzniká ze zákona a má být vyplacen z úřední povinnosti (rozsudek NSS z 18. 4. 2019, č. j. 9 Afs 301/2017 - 31), nebo že zadržování finančních prostředků může představovat nezákonný zásah (rozsudek NSS z 27. 5. 2022, č. j. 9 Afs 145/2021 - 54), zcela konvenují východiskům soudu.

12. Soud opakovaně zdůrazňuje, že pokud ve věci není podána námitka, může se daňový subjekt domáhat vyplacení úroku z nesprávně stanovené daně cestou zásahové žaloby. Jeho právo na úrok ve správné výši nepodáním námítky nezaniká. Správce daně je povinen předsat úrok ve správné výši a pokud tak neučiní, může a musí své pochybení sám napravit (rozsudek NSS z 10. 6. 2015, č. j. 2 Afs 234/2014 - 43, č. 3290/2015 Sb. NSS, bod 16). Daňový subjekt může v takovém případě využít podnět na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu a proti jeho dalšímu postupu či nečinnosti se bránit zásahovou žalobou (jak NSS nastínil v bodě 17 ve věci 2 Afs 234/2014; viz též rozsudek NSS z 23. 5. 2025, č. j. 10 Afs 121/2024 - 39).
13. Jiná situace ovšem nastává v případě, pokud se daňový subjekt proti postupu správce daně brání řádným podáním námítky. Rozhodnutí o námitce podle § 159 ve spojení s § 251a odst. 4 daňového řádu lze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. To zcela jednoznačně vyplývá z rozsudků NSS z 16. 10. 2020, č. j. 3 Afs 402/2019 - 49, nebo z 29. 10. 2020, č. j. 5 Afs 470/2019 - 33. Posléze uvedený rozsudek se přitom zevrubně věnoval i tomu, že by bylo v rozporu se subsidiární povahou zásahové žaloby, aby bylo možné se domáhat soudního přezkumu dvoukolejně, tj. jak zásahovou žalobou, tak žalobou proti rozhodnutí (resp. nečinnostní žalobou domáhající se vydání rozhodnutí o námitce). Ač byl tento rozsudek později zrušen nálezem Ústavního soudu z 24. 8. 2021, sp. zn. IV.ÚS 3523/20, popsanych závěrů se zrušovací důvody nálezů nijak nedotkly – Ústavní soud se naopak těmito závěry a odlišením dané věci od věci řešené v rozsudku 2 Afs 234/2014 zabýval a neshledal na nich nic problematického (rozsudek zrušil z důvodu jiného náhledu na nutnost vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti dle § 79 s. ř. s. před podáním správní žaloby). NSS pak ke stejnému závěru dochází i v pozdější judikatuře, podle níž podáním námítky a rozhodováním o ní skutečně dochází ke „zprocesnění“ postupu správce daně a v úvahu pak již připadá toliko žaloba proti rozhodnutí (viz rozsudek z 23. 2. 2023, č. j. 2 Afs 47/2022 - 42).
14. Tyto závěry přitom zcela dopadají i na nynější věc, kdy se žalobkyně bránila proti sdělení žalovaného podáním námítky, o níž žalovaný rozhodl s tím, že žalobkyně na požadovaný úrok nemá nárok. Soud jinými slovy nemůže souhlasit se žalobkyní, že postup žalovaného měl jen informativní charakter, neboť ten žalobkyní jen neinformoval o stavu jejího daňového účtu, ale zcela jasně vyjevil svůj pohled na nárok žalobkyně na požadovaný úrok s tím, že ve věci stále běží nalézací řízení. Nejde tak pouze o zadržování určité částky úroku, ale o formalizované vyjádření závazného názoru žalovaného na existenci nároku žalobkyně na výplatu úroku. Nejde ani o otázku správnosti pouhé evidence daní, kde by zásahová žaloba byla přípustná (rozsudek NSS z 13. 3. 2025, č. j. 9 Afs 252/2024 - 35, bod 14).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

15. S ohledem na subsidiární povahu zásahové žaloby nelze připustit dvoukolejnost soudní ochrany. Primát musí mít žaloba proti rozhodnutí, která je dle přesvědčení soudu v podmínkách nynější věci přípustná. Z toho logicky vyplývá, že vyplacení úroků se v nynější věci nelze domáhat cestou zásahové žaloby. Jelikož však žalobkyně na své zásahové žalobě přes poučení setrvala, soudu nezbylo, než její žalobu jako nepřipustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s. odmítnout (výrok I).
16. Výrok II je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě, že byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, sídlem Moravské náměstí 611/6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 24. listopadu 2025

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.